

INSIDE

UTK

RAJAMANGALA
KRUNGTHAP

ปีที่ 3 ฉบับที่ 8 เดือนมีนาคม 2558

ระบบการศึกษา กับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ของประเทศไทย

โดย ดร.สาริต พุทธชัยยงค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Inside UTK

ที่ปรึกษา

บรรณาธิการอำนวยการ

บรรณาธิการบริหาร

กองบรรณาธิการ

ดร.สาธิต พุททชัยยงค์

นางชนิษฐา ดวงพัสดรา

นายทรงพล จิตต์โกศล

นางพัชรี มงคลพงษ์

นางอนงค์ ชัยประเสริฐ

นางสาวตุลยดา ดันดีสุวัตรธรรม

นายณรงค์ฤทธิ์ ทองอุบล

นางสาววิจิตรรัตน์ แสงบุญเกิด

เผยแพร่โดย

ศูนย์ประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เลขที่ 2 ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร
กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 0 2287 9600 ต่อ 1170, 1171

โทรสาร 0 2286 3596

เว็บไซต์ www.rmuth.ac.th

อีเมล pr_news@rmuth.ac.th

ออกแบบและจัดพิมพ์โดย

บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

376 ถนนชัยพฤกษ์ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0 2422 9000, 0 2882 1010

โทรสาร 0 2433 2742, 0 2434 1385

E-mail : info@amarin.co.th

ระบบการศึกษา

กับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

โดย ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์

อธิการบดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บทนำ

เมื่อกล่าวถึงความมั่นคงของประเทศ โดยส่วนใหญ่จะพิจารณาในมิติของเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การป้องกันประเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งในแต่ละมิติ ล้วนมีความเชื่อมโยงกัน มิติเหล่านี้จะมีความมั่นคงได้นั้นจะต้องมีรากฐานที่สำคัญ คือระบบการศึกษา ในการผลิตและพัฒนา กำลังคนของประเทศต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการและมีประสิทธิภาพในการ เสริมสร้างการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถแข่งขันได้กับนานาประเทศ

เป็นที่ทราบกันดีว่า แต่ละภูมิภาคของโลกได้มีการรวมตัวเป็นกลุ่มประชาคม ต่างๆ หลายกลุ่ม วัตถุประสงค์หลักคือ การมี อำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจและตามมาด้วยความมั่นคงทางการเมือง ตลอดจนถึงด้าน วัฒนธรรม ประชาคมที่มีความสำคัญและ ไกลชิดประเทศไทยมากที่สุดคือ ประชาคม อาเซียน หนึ่งในสาระสำคัญของการรวม ตัวทั้ง 10 ประเทศคือ การเป็นตลาดเดียว และฐานการผลิตร่วม (Single market and production base) ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ สำหรับประเทศไทยที่จะต้องกำหนดตำแหน่ง

ของตนเองในประชาคมให้ถูกต้อง มิฉะนั้น จะมีผลกระทบอย่างแรงต่อเศรษฐกิจของ ประเทศและจะเชื่อมโยงไปถึงความมั่นคง ของประเทศด้วย

การกำหนดตำแหน่งของประเทศไทย จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ที่สำคัญที่สุดคือ การจัดระบบการศึกษา และการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับทิศทางของ ประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศไทยสามารถ แข่งขันได้ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะเชื่อมโยงข้อมูลความต้องการกำลังคนของประเทศ จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยที่กระทรวง ศึกษาธิการเป็นผู้ผลิตกำลังคน และนำ ข้อมูลผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานของกระทรวง แรงงานมาวิเคราะห์ถึงความสมดุลของระบบ การศึกษาไทย เพื่อสรุปให้เห็นถึงทิศทางการผลิตกำลังในแต่ละระดับขั้นการศึกษา ความสอดคล้องระหว่างสาขาวิชาและความ ต้องการของภาคผู้ประกอบการ ตลอดจน คุณภาพและมูลค่าเพิ่มของกำลังคน ปัจจัย เหล่านี้จะมีผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคง ของประเทศในทุกมิติที่มีความเชื่อมโยงกัน

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การผลิตกำลังคนของประเทศ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วว่าการกำหนดทิศทางและตำแหน่งของประเทศไทยในระดับภูมิภาคโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนนั้น จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกกระทรวงและทุกภาคส่วนทั้งราชการและภาคเอกชน แต่ด้วยข้อจำกัดในระยะเวลาการศึกษาของหลักสูตรการบริหารจัดการด้านความมั่นคงขั้นสูง รุ่นที่ 5 รายงานฉบับนี้จึงนำเสนอข้อมูลในประเด็นสำคัญจาก 3 หน่วยงาน คือ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงแรงงาน โดยจะเน้นเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่จะมีผลกระทบโดยตรงต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ แต่จะไม่ครอบคลุมการผลิตกำลังคนเข้าสู่ภาครัฐ เช่น ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ แพทย์ และพยาบาล เป็นต้น

2.1 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) หรือเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า “สภาพัฒน์” หรือ “สภาพัฒนาฯ” นั้น ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2493 โดยในระยะแรกใช้ชื่อว่า “สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ” มีหน้าที่เสนอความ

เห็นและคำแนะนำตลอดจนชี้แจงต่อรัฐบาลในเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศ

ต่อมาคณะผู้เชี่ยวชาญจากธนาคารโลกได้เสนอแนะให้มีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มบทบาทหน้าที่ของ “สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ” ให้มีมากขึ้น และได้จัดตั้งเป็นหน่วยงานกลางเพื่อทำหน้าที่วางแผนพัฒนาประเทศขึ้นมาเป็นการเฉพาะ ดังนั้นในปี 2502 จึงได้มีการปรับโครงสร้างการทำงานและเปลี่ยนชื่อของ

หน่วยงานแห่งนี้ใหม่เป็น “สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” จนกระทั่งในปี 2515 มีการนำกระบวนการวางแผนพัฒนาสังคมเข้ามาใช้ควบคู่กับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อของหน่วยงานใหม่อีกครั้งหนึ่งเป็น “สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้อย่างเป็นทางการจวบจนปัจจุบันนี้โดย

สำนักงานฯ อยู่ภายใต้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีตลอดมา

บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

สำหรับแนวทางการดำเนินงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ได้แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และระดับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน้าที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี
- พิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับข้อเสนออื่นๆของ สศช. แล้วทำความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา
- จัดให้มีการประสานงานระหว่าง สศช. กับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่

เกี่ยวข้องทั้งในด้านการจัดทำแผนงานโครงการพัฒนาและในด้านการปฏิบัติตามแผนงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

หน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

• มีหน้าที่และภารกิจหลักที่สำคัญ คือ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาประเทศในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี นอกจากภารกิจดังกล่าวแล้ว ยังมีหน้าที่และภารกิจอื่นที่สำคัญอันเกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ ดังนี้

- สํารวจศึกษาและวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจและสังคมเพื่อใช้ในการวางแผน พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและการเสนอแนะนโยบายมาตรการทางเศรษฐกิจและสังคมในการพัฒนาประเทศ
- วิเคราะห์ ประเมินแผนงานและโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งแผนงานโครงการพัฒนาของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

- การประสานการพัฒนาเพื่อให้เกิดมีการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติรวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาไปสู่ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพได้เกิดความรู้ความเข้าใจตลอดจนเสริมสร้างให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

• การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 โดยทำหน้าที่กำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายในการพัฒนาบทบาทของภาคเอกชนที่จะเข้ามาสนับสนุนกิจการของรัฐ ซึ่งเป็นโครงการที่มีการลงทุนหรือมีทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

• การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบว่าด้วยบงลงทุนของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2522 ซึ่งมีหน้าที่สำคัญดังนี้

- พิจารณางบลงทุนประจำปีของรัฐวิสาหกิจเพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี และกระทรวงเจ้าสังกัดของรัฐวิสาหกิจในประเด็นการบริการจัดการรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนของแต่ละรัฐวิสาหกิจ
- กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งถือปฏิบัติ

โดยคำนึงถึงความคล่องตัวในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ เป็นสำคัญ

- การปฏิบัติงานตามหน้าที่เฉพาะกิจที่ได้รับมอบหมายหรือสั่งการจากคณะรัฐมนตรีโดยตรง โดยสำนักงานฯ ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการพิเศษชุดต่างๆ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน อาทิ คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

2.2 กระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานราชการไทยประเภทกระทรวง มีหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม สร้างความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ ได้มีส่วนร่วมทางการศึกษา ส่งเสริมการศึกษาวិชาชีพให้เอกชนมีส่วนร่วมในการศึกษา เน้นให้นิสิตนักศึกษามีโอกาสศึกษาต่อสูงขึ้นทั้งในท้องถิ่นและสถาบันเปิด เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้บริการแก่สังคม พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมผู้ที่มีความ

สามารถพิเศษให้ได้เรียนและแสดงออกในทางที่เหมาะสม

• สำหรับส่วนราชการระดับกรมของกระทรวงศึกษาธิการจะประกอบไปด้วย

- สำนักงานรัฐมนตรี
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

• สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หน่วยงานที่เป็นฝ่ายผลิตกำลังคนโดยตรงคือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยทั้งสามหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบการผลิตนักศึกษา ดังนี้ คือ

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาในระดับพื้นฐานตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนโรงเรียนในสังกัด 32,298 แห่ง

- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ปวช.) และในปัจจุบันมีการขยายการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีในสายปฏิบัติมีจำนวนสถานศึกษาในสังกัด 421 แห่ง

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับปริญญา มีสถาบันการศึกษาในสังกัด จำนวน 157 แห่ง

2.3 กระทรวงแรงงาน

พันธกิจหลักของกระทรวงแรงงาน คือ พัฒนากำลังแรงงานและผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสูงและสอดคล้องต่อความต้องการของภาคเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันบนเวทีโลกพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรและบุคลากรด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพตลอดจนถึงส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกันและคุณภาพชีวิตที่ดี สำหรับหน่วยงานระดับกรมในกระทรวงแรงงานที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงข้อมูลการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศคือ กรมการจัดหางานและกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทิศทางการจัดการศึกษาและภาคการผลิตและบริการของประเทศ

3.1 เป้าหมายภาคการผลิตและบริการของประเทศ

กล่าวโดยหลักการทั่วไปแล้ว กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ผลิตกำลังคนจะต้องสนองตอบต่อความต้องการและสอดคล้องกับภาคการผลิตและการบริการของประเทศ จากประเด็นการสัมมนา บทบาทสภามหาวิทยาลัยกับการพัฒนาอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศโดยคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้นำเสนอถึงภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพของไทยดังแสดงในตารางที่ 1

เป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศไทยมีฐานวัตถุดิบภาคเกษตรที่เข้มแข็งและมีศักยภาพสูงหากมีการแปรรูปด้วยกระบวนการทางอุตสาหกรรมก็ยิ่งจะสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงขึ้น สำหรับ 6 อุตสาหกรรมเดิมที่เป็นฐานรายได้ของประเทศจะต้องปรับตัวทั้งในด้านศักยภาพการผลิตและคุณภาพให้สูงขึ้น เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก และสิ่งที่จะต้องขับเคลื่อนในอนาคต คือ การก้าวเข้าสู่ 5 อุตสาหกรรมใหม่ที่มีมูลค่าสูง (Value added) และสามารถ

สร้างสรรค์มูลค่า (Value creation) ได้มากกว่าอุตสาหกรรมกลุ่มเดิม ส่วนภาคบริการนั้นไทยมีจุดแข็งโดยเฉพาะเรื่องการท่องเที่ยว หากสามารถบูรณาการทุกภาคส่วนของการบริการ ก็จะทำให้รายได้เข้าประเทศมากขึ้น

3.2 ทิศทางการศึกษาของประเทศ

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเป็นทิศทางของภาคเศรษฐกิจที่ต้องการกำลังคนมาขับเคลื่อนให้สู่เป้าหมายให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก แต่เมื่อย้อนกลับมาดูข้อมูลการผลิตนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. และปวส. ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญเข้าสู่ตลาดแรงงานตามทิศทางของประเทศ แต่กลับพบว่า ตัวเลขผู้เข้าศึกษา 5 อันดับแรกตั้งแต่ปี 2552 - 2555 ไม่สอดคล้องกับความต้องการของภาคเศรษฐกิจ ดังแสดงในตารางที่ 2 - 9

จากตัวเลขในตารางมีแนวโน้มที่เหมือนกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ นักศึกษาเลือกเรียนเกษตรกรรม การท่องเที่ยว ในสัดส่วนที่ต่ำมาก รวมไปถึงคหกรรมศาสตร์ที่เรียนเกี่ยวกับอาหารก็มีตัวเลขที่ต่ำเช่นเดียวกัน กลุ่มวิชาบริการธุรกิจกลับได้รับการเลือกศึกษาต่อเป็นอันดับต้นๆ ในขณะที่กลุ่มวิชาอุตสาหกรรมที่แม้ว่าจะมีตัวเลขค่อนข้างสูง แต่เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมค่อนข้างน้อย ทั้งๆที่เป็นกำลังคนที่ภาคอุตสาหกรรม

ต้องการมาก กำลังคนเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็จะพยายามศึกษาต่อระดับปริญญาตรีเพื่อยกระดับวิทยฐานะโดยคาดหวังว่าจะมีความก้าวหน้าในอาชีพ

เมื่อพิจารณาข้อมูล 5 อันดับแรก ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีในภาพรวมตั้งแต่ปี 2552 - 2555 สาขาวิชาดังกล่าวยังมีแนวโน้มไม่สอดคล้องกับภาคเศรษฐกิจอย่างชัดเจนดังแสดงในตารางที่ 10 - 13 กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นที่ต้องการของภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนประมาณ 25% เท่านั้น ในขณะที่ส่วนใหญ่เป็นด้านบริหารธุรกิจ การจัดการและมนุษยศาสตร์กว่า 75%

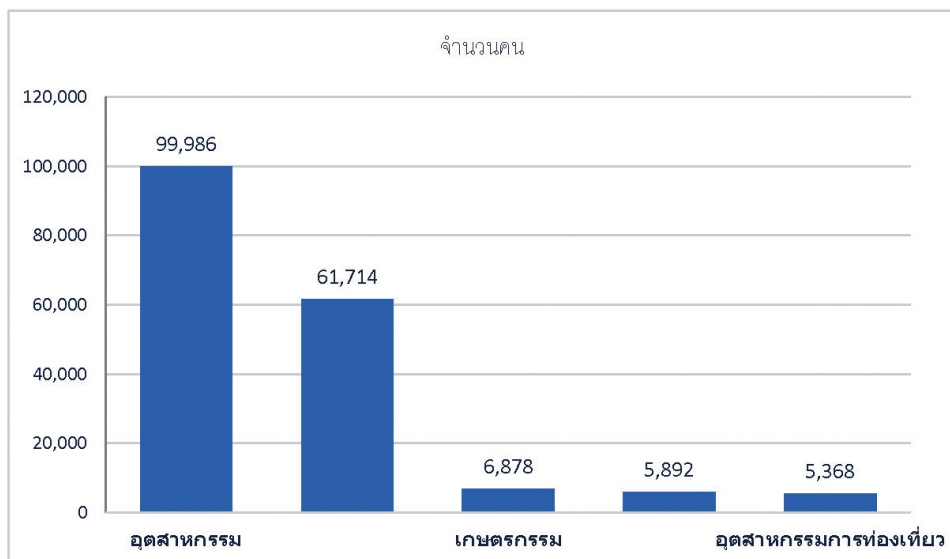
จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นเป็นสิ่งที่น่ากังวลอย่างยิ่งสำหรับทิศทางการศึกษาของประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันการศึกษาทั้งหมดจะต้องกำหนดทิศทางใหม่ให้ชัดเจนและสอดคล้องกับภาคเศรษฐกิจ มิฉะนั้นประเทศจะสูญเสียการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

3.3 กำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงานของประเทศ

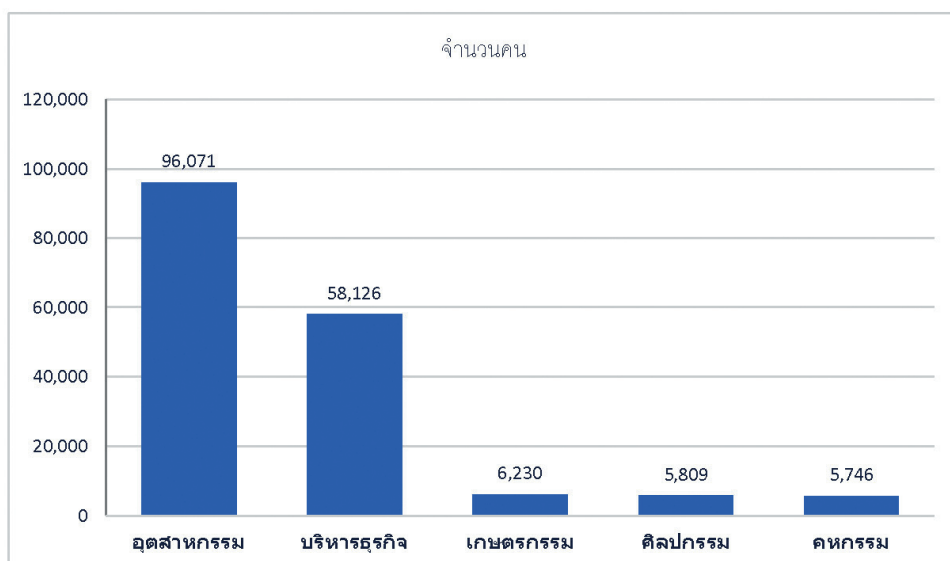
ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจของประเทศ คือ จำนวนกำลังคนที่เข้าสู่ตลาดแรงงานที่

เกษตร	อุตสาหกรรม		บริการ
	เดิม (6)	ใหม่ (5)	
ข้าว	ผลิตภัณฑ์ยาง	อุตสาหกรรมพลังงานสะอาด	ท่องเที่ยว
ยาพารา ข้าวโพด	อาหาร (ผลไม้ อาหารทะเล เนื้อสัตว์แปรรูป)	ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (อาหารเสริม เครื่องสำอาง ยาสมุนไพร ยาแผนโบราณ เครื่องมือแพทย์ ผลิตภัณฑ์ยา)	ค้าปลีก/ค้าส่ง
เลี้ยงสัตว์	ปิโตรเคมี/พลาสติก	Bio-plastic/ Bio Materials	ก่อสร้าง
ผลไม้ (มันสำปะหลัง/อ้อย/ปาล์มน้ำมัน)	Biodiesel/Ethanol	อุตสาหกรรมอากาศยาน	สื่อสารและโทรคมนาคม
ประมง	ยานยนต์	อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (ออกแบบแฟชั่น อัญมณี โฆษณา สถาปัตยกรรม หุ่นยนต์ OTOP)	บริการสุขภาพ
ปศุสัตว์	เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์		
Growth rate per year = 2.8% ต่อปี 2555-60, 4.2% ต่อปี 2561-70	Growth rate per year = 7.8% ต่อปี 2555-60, 5.1% ต่อปี 2561-70		Growth rate per year = 6.1% ต่อปี 2555-60, 5.2% ต่อปี 2561-70

ตารางที่ 1 ภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพ

ตารางที่ 2 ผู้เข้าศึกษาใหม่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปี 2552

ตารางที่ 3 ผู้เข้าศึกษาใหม่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปี 2553

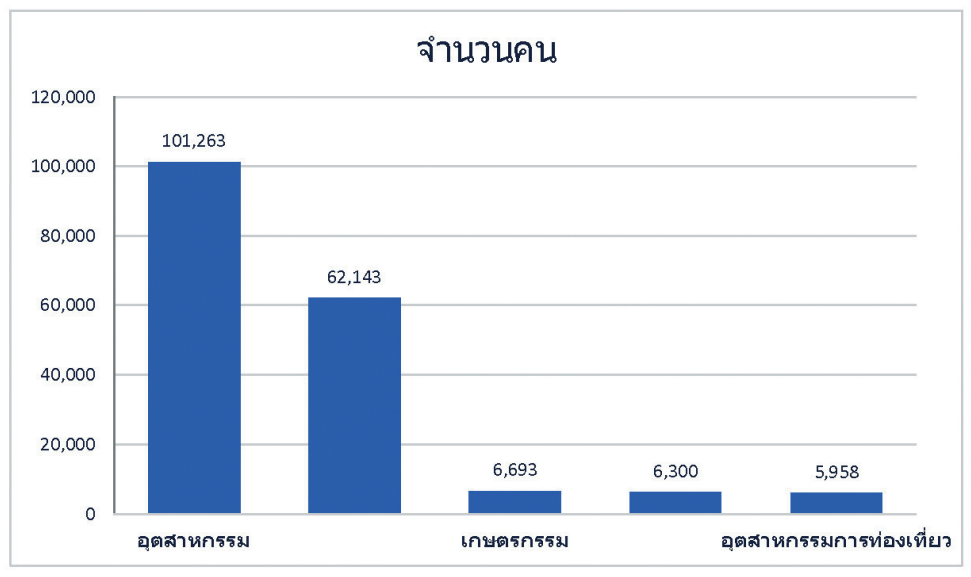
จะไปจับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจให้เติบโตตามเป้าหมายที่กำหนด จากตารางที่ 14 - 17 แสดงถึงประมาณการผู้สำเร็จการศึกษาและประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานแต่ละระดับการศึกษาตั้งแต่ปี 2554 - 2557 จากข้อมูลจะพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะศึกษาต่อจนจบปริญญาตรีจึงเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเป็นกลุ่มวิชาที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของภาคเศรษฐกิจ ในขณะที่ผู้ประกอบการต้องการแรงงานระดับ ปวช. และปวส. แต่กลุ่มนี้กลับเข้าสู่ตลาดแรงงานด้วยตัวเลขที่ค่อนข้างต่ำ

คำนวณตัวเลขโดยเฉลี่ยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปวช. เข้าสู่ตลาดแรงงานเพียง 25% ในขณะที่ระดับปวส. เข้าสู่ตลาดแรงงาน 50% ที่เหลืออีก 50% ศึกษาต่อให้ได้ระดับปริญญาตรี สำหรับ 50% ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานนั้นเมื่อทำงานได้สักระยะหนึ่งก็พยายามศึกษาต่อระดับปริญญาตรีภาคพิเศษช่วงหลังเลิกงาน ด้วยเวลาการศึกษาที่ไม่เอื้ออำนวยจึงมีการเลือกเรียนที่ไม่ใช่สายวิชาชีพเดิมทั้งหมด ซึ่งนับว่าเป็นการสูญเสียกำลังคน ที่ไม่ตรงกับความต้องการของภาคเศรษฐกิจ

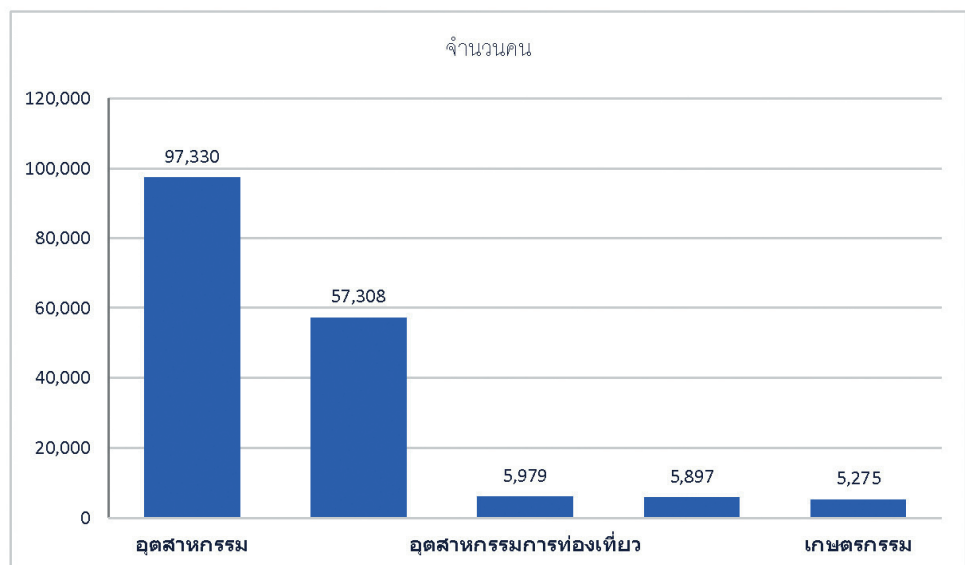
3.4 ภาพรวมการศึกษาของประเทศ

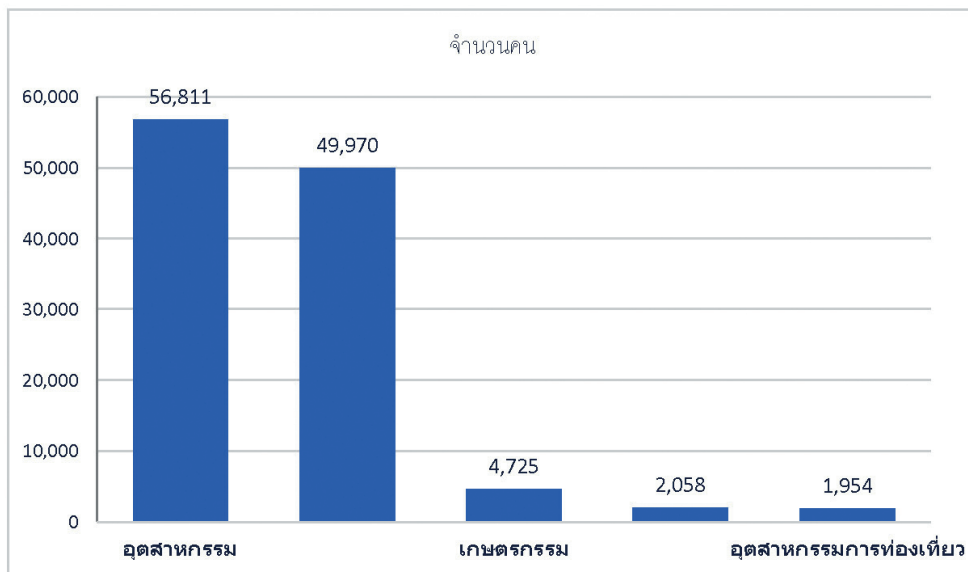
จากที่กล่าวมาแล้วว่า กระทรวงศึกษา มี 3 ส่วนราชการที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาโดยตรง คือ สำนักงานคณะกรรมการ

ตารางที่ 4 ผู้เข้าศึกษาใหม่
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปี 2554

ตารางที่ 5 ผู้เข้าศึกษาใหม่
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปี 2555

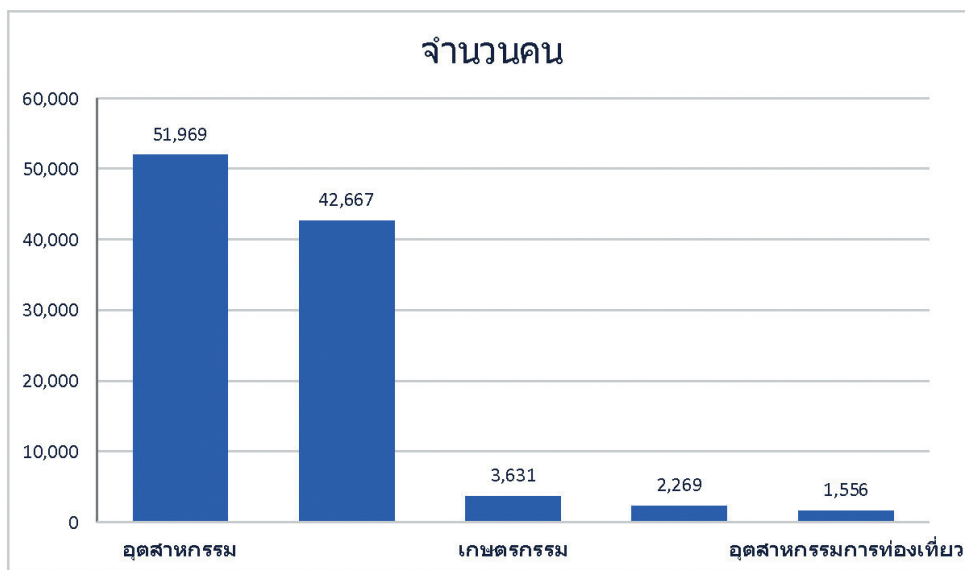

ตารางที่ 6

ผู้เข้าศึกษาใหม่

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ปี 2552

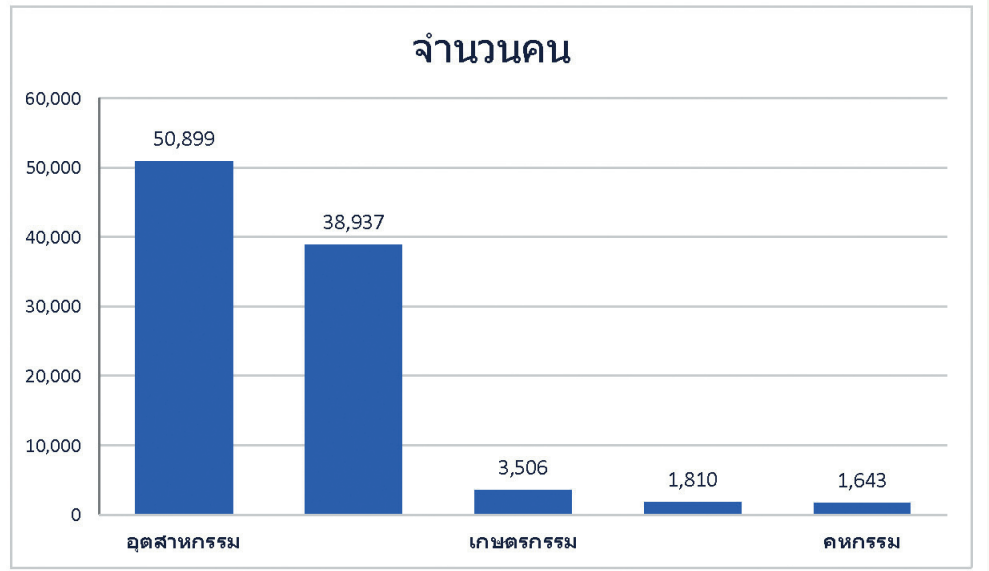
ตารางที่ 7

ผู้เข้าศึกษาใหม่

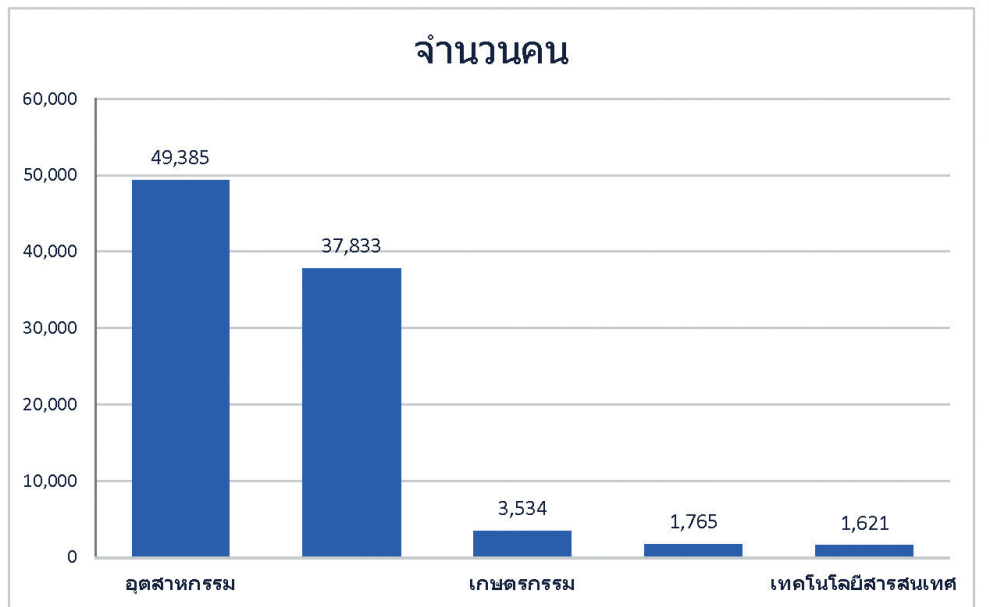
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ปี 2553

ตารางที่ 8 ผู้เข้าศึกษาใหม่
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ปี 2554

ตารางที่ 9 ผู้เข้าศึกษาใหม่
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ปี 2555

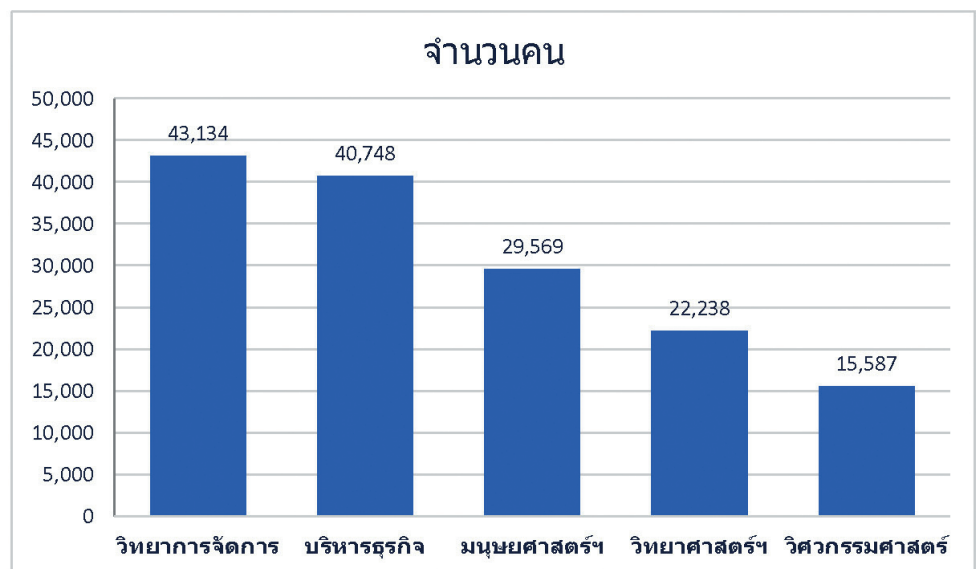
การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีหน้าที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยถึงมัธยมปลาย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ส่วนคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตารางที่ 18 แสดงถึงตัวเลขจำนวนนักศึกษาแต่ละระดับชั้นตั้งแต่ปี 2554 ถึง 2557 หากพิจารณาแต่ละช่วงชั้นจะมีข้อสังเกตดังนี้

- จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแนวโน้มลดลง นั้นหมายถึงประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย (Ageing society)

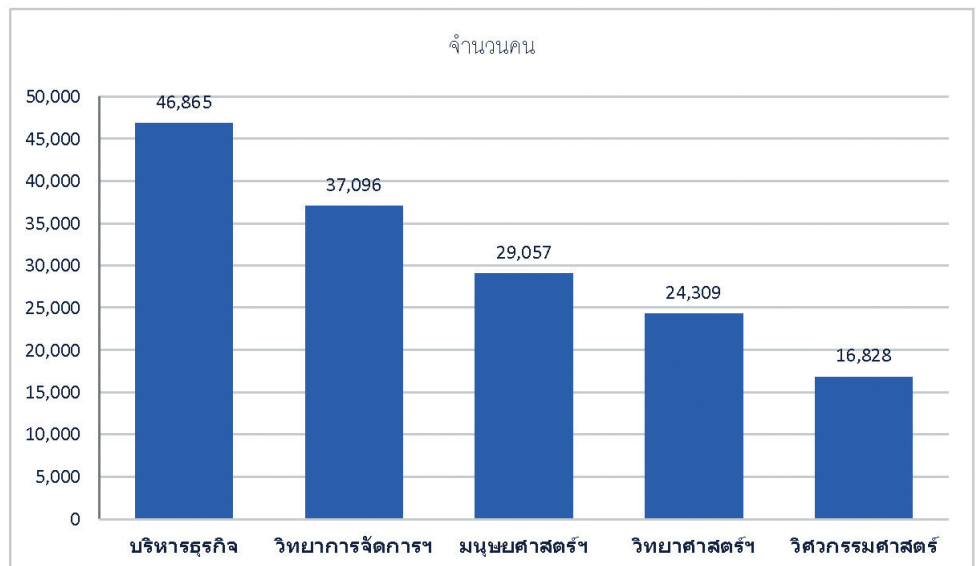
- สัดส่วนนักเรียนมัธยมปลาย (ม.6) : อาชีวศึกษา (ปวช.) เป็นประมาณ 30 : 70 ในขณะที่ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศต้องการ ปวช. : ม.6 เป็น 60 : 40

- นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีแนวโน้มลด ทั้งๆ ที่เป็นที่ต้องการของภาคผู้ประกอบการ

- นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีแนวโน้มในสัดส่วนที่สูงขึ้น เนื่องจากนักศึกษามุ่งเน้นให้ได้ปริญญาตรี

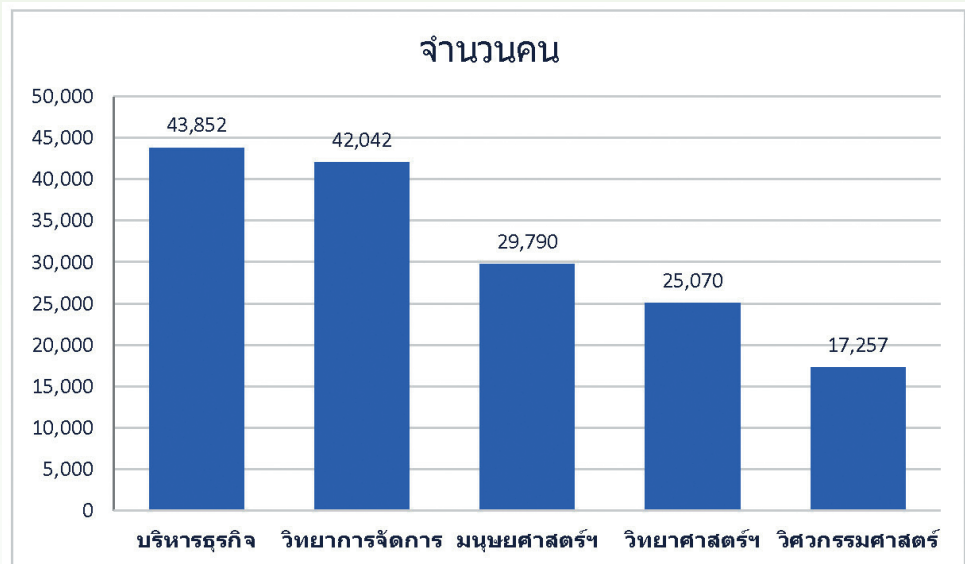

ตารางที่ 10 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 2552

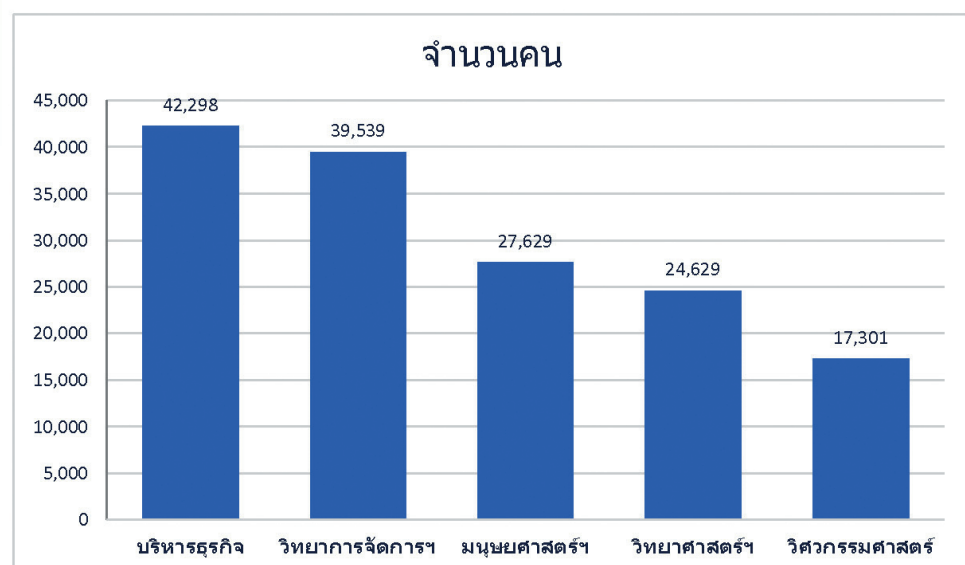

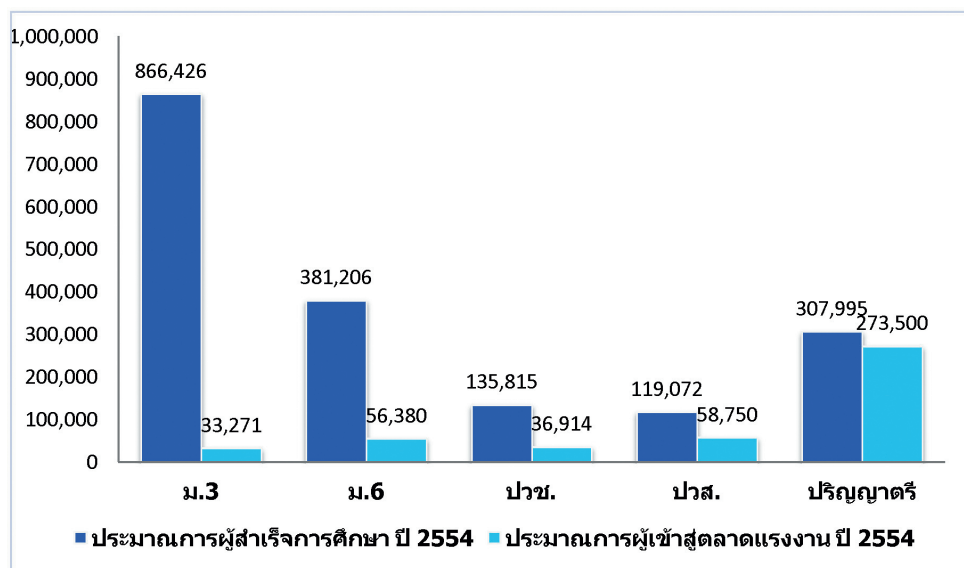
ตารางที่ 11 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปี 2553

ตารางที่ 12 ผู้สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาตรี ปี 2554

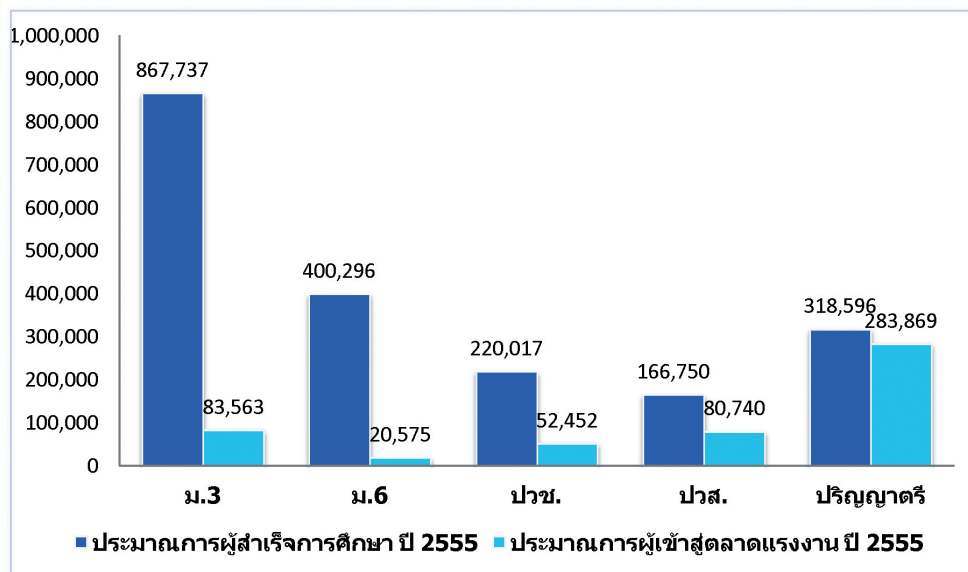

ตารางที่ 13 ผู้สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาตรี ปี 2555

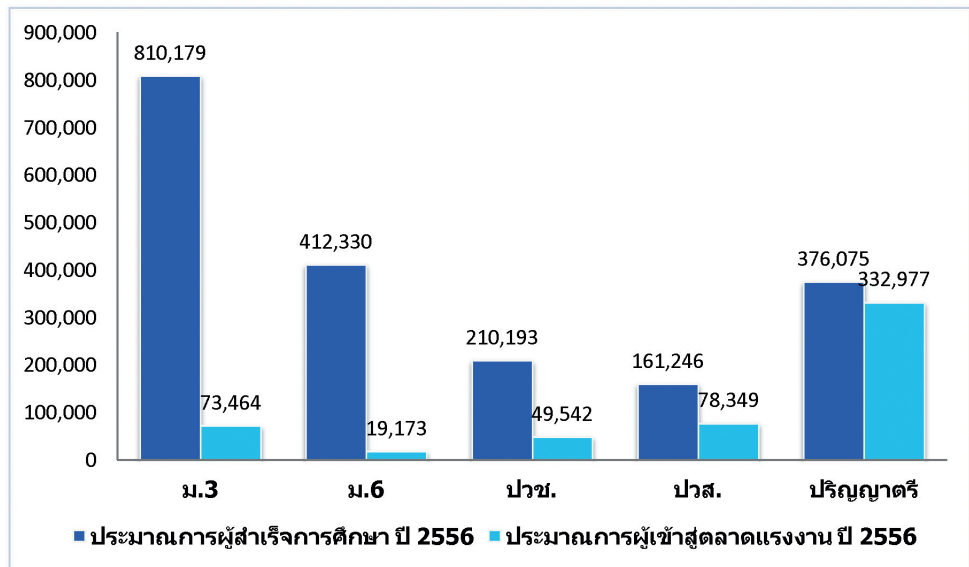

ตารางที่ 14 ประมาณการผู้สำเร็จการศึกษา
และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ปี 2554

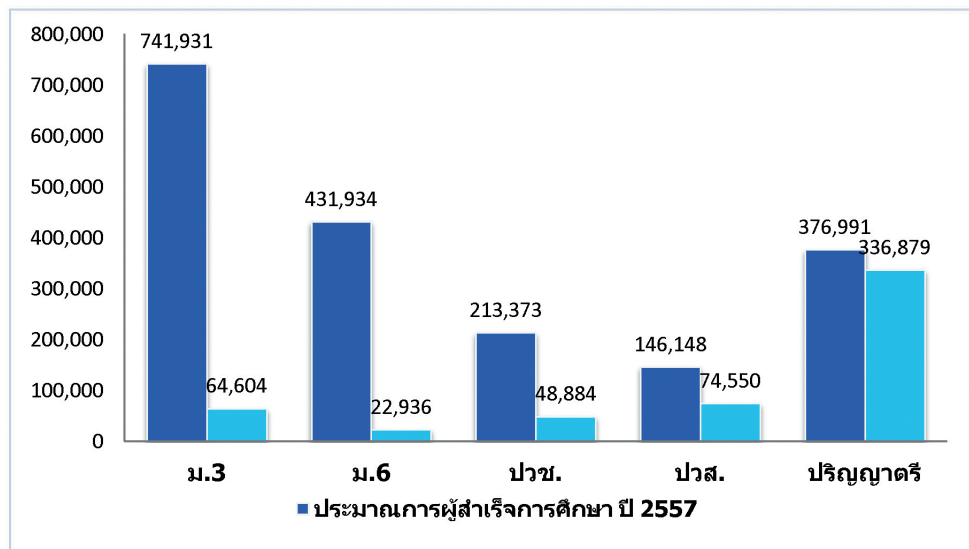

ตารางที่ 15 ประมาณการผู้สำเร็จการศึกษา
และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ปี 2555

ตารางที่ 16 ประมาณการผู้สำเร็จการศึกษา
และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ปี 2556

ตารางที่ 17 ประมาณการผู้สำเร็จการศึกษา
และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ปี 2557

ระดับการศึกษา	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
ม.3	866,426 (47.85%)	867,737 (43.97%)	810,179 (41.13%)	741,931 (38.84%)
ม.6	381,206 (21.06%)	400,296 (20.29%)	412,330 (20.93%)	431,934 (22.61%)
ปวช.	135,815 (7.50%)	220,017 (11.15%)	210,193 (10.67%)	213,373 (11.17%)
ปวส.	119,072 (6.58%)	166,750 (8.45%)	161,246 (8.18%)	146,148 (7.65%)
ปริญญาตรี	307,995 (17.01)	318,596 (16.14%)	376,075 (19.09%)	376,991 (19.73%)
รวม	1,810,514	1,973,396	1,970,023	1,910,377

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนนักศึกษาแต่ละระดับชั้น

4. สรุปและข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลทีกล่าวนำทั้งหมดจะพบว่า ทิศทางการจัดการศึกษา การเข้าสู่ตลาดแรงงานตลอดจนภาพรวมของการศึกษาไทยยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของภาคเศรษฐกิจ และด้วยระยะเวลาอีกเพียงปีเศษที่ประชาคมอาเซียนจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 เป็นที่ทราบกันดีว่าเศรษฐกิจเป็นหนึ่งในเสาหลักของประชาคมอาเซียนซึ่งมีสาระสำคัญของการเคลื่อนไหวเสรีใน ๕ ด้านด้วยกันคือ

- สินค้าเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี (Free flow of goods)
- ทำธุรกิจบริการได้อย่างเสรี (Free flow of services)
- ลงทุนได้อย่างเสรี (Free flow of investment)
- แรงงานมีฝีมือไปทำงานได้อย่างเสรี (Free flow of skilled labor)
- เงินทุนเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรีมากขึ้น (Free flow of capital)

สาระสำคัญข้างต้นเป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคมาถึงข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของไทย ดังนั้น ประเทศไทยต้องวางตำแหน่งของตนเองให้ชัดเจน มิฉะนั้นจะติดกับดักของความเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ไม่สามารถนำไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง ยุทธศาสตร์ของประเทศจะต้องกำหนดอย่างชัดเจนว่า ภาคการผลิตจะต้องถูกขับเคลื่อนจากการขายวัตถุดิบ (Resource based Economy) มุ่งไปสู่การเป็นผู้ผลิตที่มีมูลค่า

(Value added production) และสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม (Value creation Economy) ในขณะที่ภาคบริการซึ่งเป็นจุดแข็งของประเทศไทย จะต้องบูรณาการให้เกิดเป็น Service-based Economy อย่างชัดเจนขึ้น

ประเด็นการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีใน 7 สาขาวิชาชีพจำเป็นต้องมีการวางแผนผลิตกำลังคนอย่างเหมาะสมให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตของประเทศไทย เพื่อสร้างความสมดุลให้เกิดการไหลออกและนำเข้าแรงงานฝีมือโดยไม่มี ความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ 1

4.1 สาขาวิชาชีพและปริมาณความต้องการกำลังคน

จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้นำเสนอถึงภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพนั้น เห็นควรให้มีการวิจัยเชิงลึกถึงปริมาณความต้องการกำลังคนและสมรรถนะของแต่ละสาขาอาชีพในภาพรวมของทั้งประเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับกระทรวง

ศึกษาธิการได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการผลิตนักศึกษาให้สนองต่อต่อภาคเศรษฐกิจอย่างแท้จริง

4.2 จัดทำยุทธศาสตร์การผลิตกำลังคน

สภาการศึกษาภายใต้กระทรวงศึกษาธิการควรเป็นหน่วยงานหลักในการเชื่อมโยงแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ และประสานกับ 3 หน่วยงานในการผลิตกำลังคนคือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในการกำหนดทิศทางการศึกษา ปริมาณความต้องการกำลังคนและคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการ และต้องกำหนดเป็นวาระแห่งชาติอย่างจริงจังในการปฏิรูประบบการศึกษา ปัจจุบันหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการค่อนข้างมีอิสระและขาดการเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังจะเห็นว่าสัดส่วนนักศึกษามัธยมปลาย : อาชีวศึกษา ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ในขณะที่แรงงานฝีมือระดับ ปวส. ลดลง นักศึกษามุ่งเน้นศึกษาต่อให้ได้ปริญญาตรีเป็นหลัก

4.2.1 ความร่วมมือของภาคผู้ประกอบการ

สำหรับภาคผู้ประกอบการมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์

ด้านกำลังคนโดยตรง ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาอย่างใกล้ชิดในการจัดการเรียนการสอน สนับสนุนการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาอย่างจริงจังและเป็นระบบ กำหนดค่าตอบแทนแรงงานฝีมือตามสมรรถนะมากกว่าการกำหนดตามวุฒิการศึกษา และลดช่องว่างเงินเดือนระหว่างช่างเทคนิคและระดับปริญญาตรีให้แคบลง ทั้งนี้เพื่อจูงใจให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. และปวส. เข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น

4.2.2 ส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อเนื่อง

ข้อเท็จจริงทางสังคมที่ไม่อาจปฏิเสธได้คือ นักศึกษาที่จบการศึกษาระดับ ปวช. และปวส. เมื่อเข้าสู่การทำงาน ส่วนใหญ่มุ่งหวังศึกษาต่อให้ไ้ระดับปริญญา

ตรี สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลการศึกษาต่อเนื่อง ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อเนื่องในสายวิชาชีพเดิม หากกฎเกณฑ์ไม่เอื้ออำนวยและมีความยากในการศึกษาต่อสายเดิม ส่วนใหญ่ก็จะเปลี่ยนเส้นทางไปเรียนต่อในสาขาที่ไม่สอดคล้องกับภาคเศรษฐกิจดังปรากฏในข้อมูลที่กำลังกล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้น สกอ.และมหาวิทยาลัยด้านวิชาชีพจะต้องหาทางออกในเรื่องนี้ร่วมกันอย่างจริงจังที่สามารถปฏิบัติได้ และสอดคล้องกับภาคเศรษฐกิจทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

4.3 พัฒนาสมรรถนะกำลังคน

ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันหรือมหาวิทยาลัยจะได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรรับรองคุณวุฒิที่จบการศึกษา

มา แต่การทำงานจริงวุฒิการศึกษามีใช่เป็นตัวชี้วัดว่ามีสมรรถนะในระดับใด ดังนั้นกำลังคนเมื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีสมรรถนะการทำงานสูงขึ้นทั้งในภาคการผลิตและบริการ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญเรื่องสมรรถนะเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลบังคับใช้ หนึ่งในสาระสำคัญคือ การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี ประเทศไทยต้องมีความพร้อมที่จะให้กำลังคนใน 7 สาขาวิชาชีพที่มีความตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangement) สามารถประกอบอาชีพในประเทศนั้นๆ ได้ตามกฎหมายระเบียบและคุณสมบัติที่กำหนด

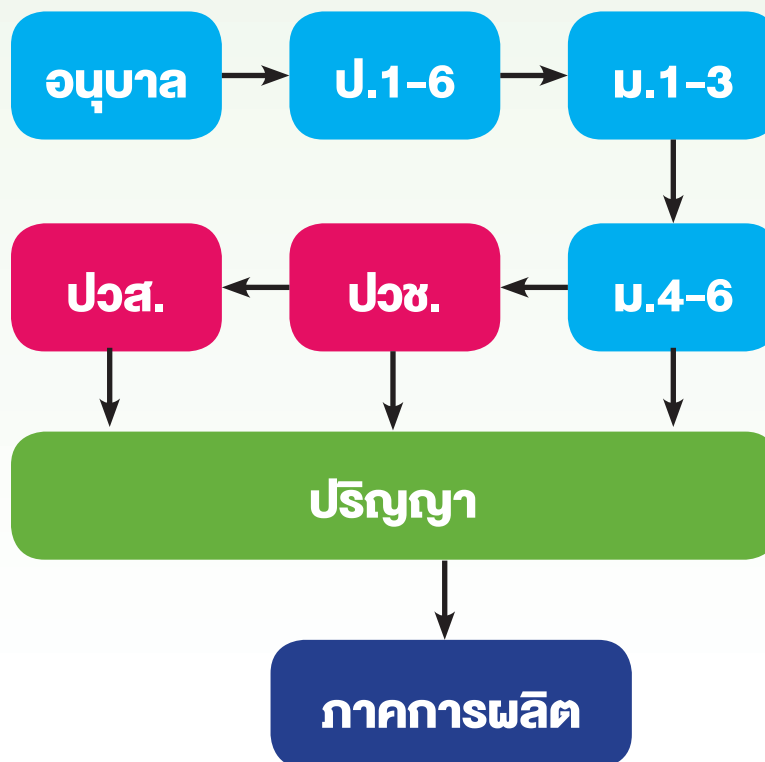
ข้อเสนอแนะ 2

ภายหลังจากได้จัดส่งรายงานวิชาการเรื่อง “ระบบการศึกษากับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย” ให้กับผู้บริหารหลักสูตรการบริหารจัดการด้านความมั่นคงขั้นสูง รุ่นที่ 5 สมาคมวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรในพระบรมราชูปถัมภ์ ไปแล้ว ผมก็ยังได้มีการจัดกลุ่มเพื่อศึกษาและเก็บข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างมิติทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสังคม กับ ระบบการศึกษาของชาติ อย่างต่อเนื่อง

ล่าสุดทางคณะนักศึกษา สวปอ.มส.5 ได้รับมอบหมายจากสมาคมวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรให้ ช่วยระดมสมองเพื่อนำเสนอแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งการทำงานครั้งนี้ได้นำรายงานวิชาการเรื่อง “ระบบการศึกษากับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย” มาต่อยอดและใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษา

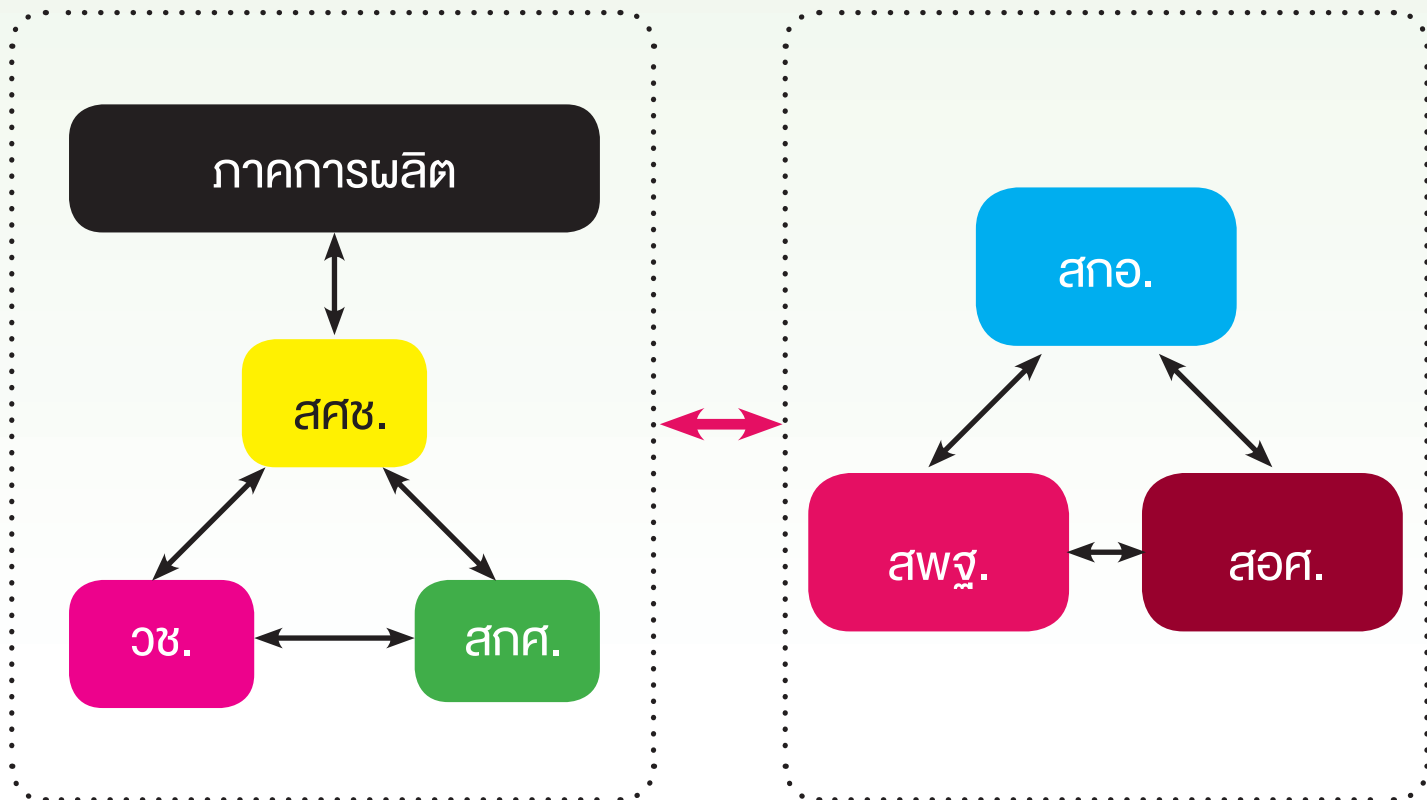
วันนี้การระดมสมองเพื่อหาแนวทางเพื่อการปฏิรูปการศึกษาของชาติก็ยังคงดำเนินอยู่ ซึ่งผมจะขอ นำข้อมูลส่วนหนึ่ง ที่เป็นข้อเสนอจากคณะทำงานมาเล่าสู่กันฟัง ถึงแม้ข้อมูลนี้จะยังไม่เดินทางมาถึงบทสรุป แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงอีกมุมมองของภาคเอกชนที่มีต่อการศึกษาของประเทศและสิ่งที่ยากจะเห็น อยากจะให้เกิดขึ้นในวงการการศึกษาของประเทศ

ระดับการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

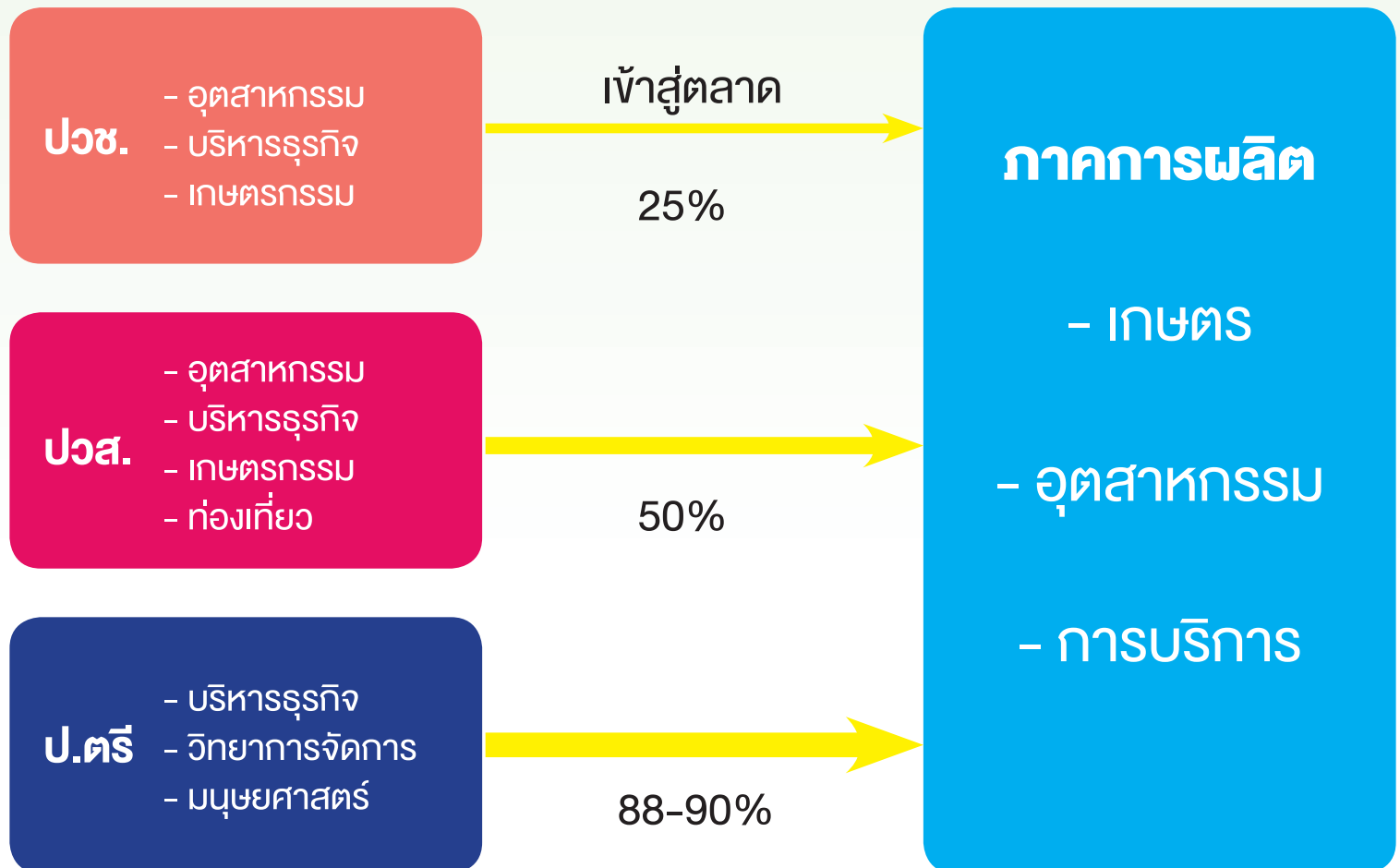
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ความเชื่อมโยงการจัดการศึกษา

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สทศ.)

ความไม่สอดคล้อง ระหว่างภาคการศึกษากับการผลิต

ประเด็นเร่งด่วนการ จัดการศึกษา

1. จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแนวโน้มลดลง นั้นหมายถึงประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย (Ageing society)

2. สัดส่วนนักเรียนมัธยมปลาย (ม.6) : อาชีวศึกษา (ปวช.) เป็นประมาณ 30:70 ในขณะที่ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศต้องการ ปวช. : ม.6 เป็น 60:40 ปัจจุบันผู้จบ ปวช. เข้าสู่ภาคการผลิตเพียง 25% ส่วนใหญ่ศึกษาต่อ

3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีแนวโน้มลดลง ทั้งๆ ที่เป็นที่ต้องการของภาคผู้ประกอบการ ปัจจุบันผู้จบ ปวส. เข้าสู่ภาคการผลิตเพียง 50% ส่วนใหญ่ศึกษาต่อ

4. นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีแนวโน้มในสัดส่วนที่สูงขึ้น เนื่องจากนักศึกษามุ่งมั่น ให้ได้ปริญญาตรี โดยที่สาขาไม่ตรงกับความต้องการของภาคการผลิต

ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษา

เป้าประสงค์ :

ผลิตบุคลากรตามยุทธศาสตร์ประเทศ ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ต้องสร้างทัศนคติและค่านิยมใหม่ ให้กับทุกภาคส่วน อาทิ ผู้ปกครอง นักเรียน ครู อาจารย์ที่สอนในระดับพื้นฐาน องค์กรธุรกิจ ว่าการเรียนรู้สายอาชีพนั้นมีความสำคัญ นักเรียนสายอาชีพมีความก้าวหน้าและได้รับการยอมรับเทียบเท่านักเรียนในสายสามัญ โดยวิธีการต่างๆ ดังนี้

- ผลิต/นำเสนอรายการสร้างสรรค์ผ่านสื่อ TV และสื่ออื่นๆ ในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากก อย่างต่อเนื่อง
- ยกย่องเชิดชู สร้างแรงจูงใจนักศึกษาที่สร้างผลงานดี ๆ ผ่านสื่อต่างๆ
- บอกความจริงแก่สังคมว่า เรียนวิชาชีพมีคุณค่าและไม่ต่งงาน

2. สร้างมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง เพื่อผลิตบุคลากรที่มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ เฉพาะทาง ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในทุกภาคส่วน โดยการจัดตั้งกองทุนจากเอกชนและรัฐบาลดังนี้

ภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ ด้าน IT / Electronic & Telecommunication ด้านยานยนต์ ด้านอุปกรณ์ไฟฟ้า และด้านก่อสร้าง ด้านขนส่ง และ ด้านซ่อมบำรุงอากาศยาน

ภาคเกษตร ได้แก่ ข้าว ยางพารา อาหารสำเร็จรูป/แปรรูป อ้อย มันสำปะหลัง โดยการ จัดตั้งหน่วยงานวิจัย (R&D) เพื่อเพิ่มมูลค่า โดยการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอาหาร จัดตั้งมหาวิทยาลัยนวัตกรรมการเกษตร ขึ้น

ภาคบริการ ได้แก่ การโรงแรม / ท่องเที่ยว ร้านอาหาร / ภัตตาคาร ธนาคาร / ประกันภัย / ประกันชีวิต โรงพยาบาล สถานเสริมสวย โดยการ จัดตั้ง มหาวิทยาลัย การบริการ (โรงพยาบาล โรงแรม และอื่นๆ)

3. ยกระดับวิชาชีพและสถาบัน

- ส่งเสริมให้มินวัตกรรม
- สร้างพันธมิตรกับเอกชนทุกด้าน
- ส่งเสริมเรื่องคุณภาพและมาตรฐาน

4. สร้างพันธมิตร/ความร่วมมือกับเอกชน

- ส่งเสริมให้มีสหกิจศึกษา
- พัฒนาหลักสูตรร่วมกัน
- ส่งเสริมให้บุคลากรในสถานประกอบการมาเป็นผู้ร่วมสอน

5. ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพด้วยการสร้างแรงจูงใจ

- สร้างสถาบันรับรองคุณภาพ
- อาจารย์ที่มีคุณภาพสูงๆ ควรให้ค่าตอบแทนสูงๆ
- ให้การรับรองคุณภาพอาจารย์ อาจารย์ทุกคนต้องมี Certify และ Recertify

บรรณานุกรม

นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา.
(ม.ป.ป.). เข้าถึงได้จาก: [http://v-cop.net/
file/develop.pdf](http://v-cop.net/file/develop.pdf) (วันที่ค้นข้อมูล : 10
พฤษภาคม 2557).

สุวรรณณี คำมั่น . (2556). บทบาทของสภา
มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาอุดมศึกษา
เพื่อการพัฒนาประเทศ. เข้าถึงได้จาก :
[https://docs.google.com/presentation/
d/1b5nB1XVOC9TAuNIqAYGYL20M
FErcDYPqJlpnKHjYQI/edit#slide=id.
p85](https://docs.google.com/presentation/d/1b5nB1XVOC9TAuNIqAYGYL20MFErcDYPqJlpnKHjYQI/edit#slide=id.p85) (วันที่ค้นข้อมูล : 10 พฤษภาคม
2557)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ. เข้าถึงได้จาก : [http://
www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=72](http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=72)
(วันที่ค้นข้อมูล : 8 พฤษภาคม 2557)

กระทรวงศึกษาธิการ. เข้าถึงได้จาก : [http://
th.wikipedia.org/wiki/กระทรวง
ศึกษาธิการ_\(ประเทศไทย\)](http://th.wikipedia.org/wiki/กระทรวงศึกษาธิการ_(ประเทศไทย)) (วันที่ค้น
ข้อมูล : 8 พฤษภาคม 2557)

กระทรวงแรงงาน. เข้าถึงได้จาก : [http://
th.wikipedia.org/wiki/กระทรวงแรงงาน_
\(ประเทศไทย\)](http://th.wikipedia.org/wiki/กระทรวงแรงงาน_(ประเทศไทย)) (วันที่ค้นข้อมูล : 22
พฤษภาคม 2๕๕๗)

กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา
และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน
ปี 2554. เข้าถึงได้จาก : [http://lmi.doe.
go.th/index.php/18-book?start=8](http://lmi.doe.go.th/index.php/18-book?start=8) (วันที่
ค้นข้อมูล : 8 พฤษภาคม 2557)

กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา
และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน
ปี 2555. เข้าถึงได้จาก : [http://lmi.doe.
go.th/index.php/18-book?start=4](http://lmi.doe.go.th/index.php/18-book?start=4)
(วันที่ค้นข้อมูล : 8 พฤษภาคม 2557)

กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน. ข้อมูลผู้สำเร็จการ
ศึกษา และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาด
แรงงาน ปี 2556. เข้าถึงได้จาก : [http://
lmi.doe.go.th/index.php/18-book](http://lmi.doe.go.th/index.php/18-book)
(วันที่ค้นข้อมูล : 8 พฤษภาคม 2557)

กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน. ข้อมูลผู้สำเร็จการ
ศึกษา และประมาณการผู้เข้าสู่ตลาด
แรงงาน ปี 2557. เข้าถึงได้จาก : [http://
lmi.doe.go.th/index.php/18-book](http://lmi.doe.go.th/index.php/18-book)
(วันที่ค้นข้อมูล : 8 พฤษภาคม 2557)

